

TÖBB, MINT SIVATAG

A Szinai-félsziget természeti látnivalói

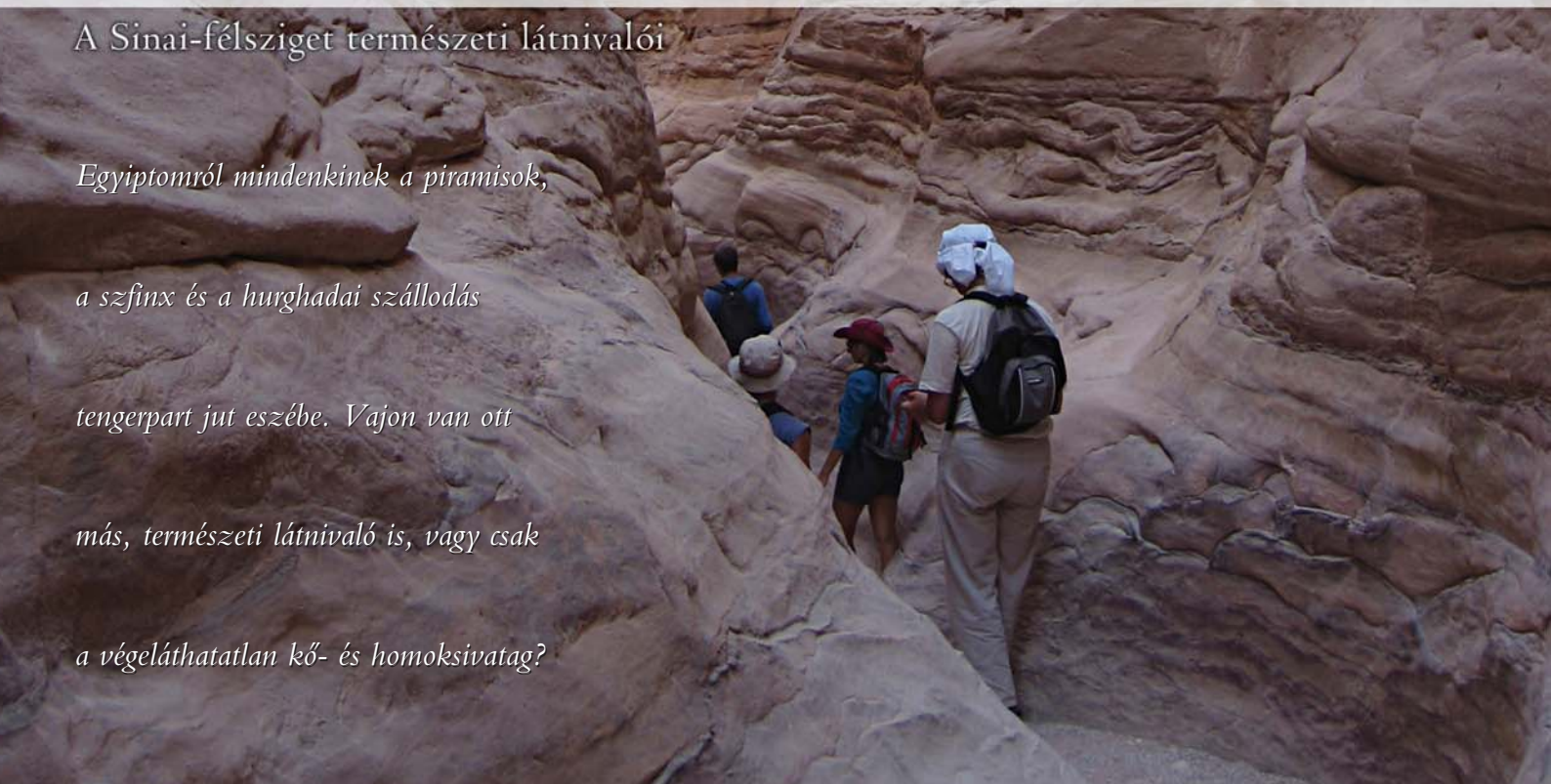
Egyiptomról mindenkinek a piramisok,

a szfinx és a hurghadai szállodás

tengerpart jut eszébe. Vajon van ott

más, természeti látnivaló is, vagy csak

a végeláthatatlan kő- és homoksivatag?

Egyiptom természeti látnivalói a Szahara sivatagi élővilágára, a költöző madarakra és a Nílusra korlátozódnak, de a sekély Szuezi- és a mély Aqabai-öböl közé ékelődött Sínai-félsziget még tartogat meglepetéseket. A félsziget felderítésének legjobb módja, ha egy hangulatos helyen, például Dahab városában tanyát verünk, és onnan csillagtúra-szerűen járjuk be a környéket.

Ras Abu Gallum Természetvédelmi Terület

Teveháton Dahabtól északi és déli irányba is haladhatunk. Az északi út izgalmasabb, hiszen itt található a környék legszebb korallzátonya. A híres Blue Hole-t mindenki ismeri, hiszen a világ bűvárainak zarándokhelye: 62 méter mély lyuk a korallzátonyban, alján alagúttal a nyílt tenger felé. A mélység sokakat vonz, nemrégiben magyar búvárok állítottak fel itt merülési rekordot. Nekik sikerült, ám a közeli sziklafalon elhelyezett emléktábla tanúsága szerint nem mindenki volt ilyen szerencsés. Innen tevékkel folytathatjuk utunkat, miközben egyik oldalon hatalmas gránitsziklák sorakoznak, jobbra a tenger hullámai szórják a permetet tevéink szemébe. Másfél órás tevegélés után megérkezünk a Ras Abu Gallum Természetvé-

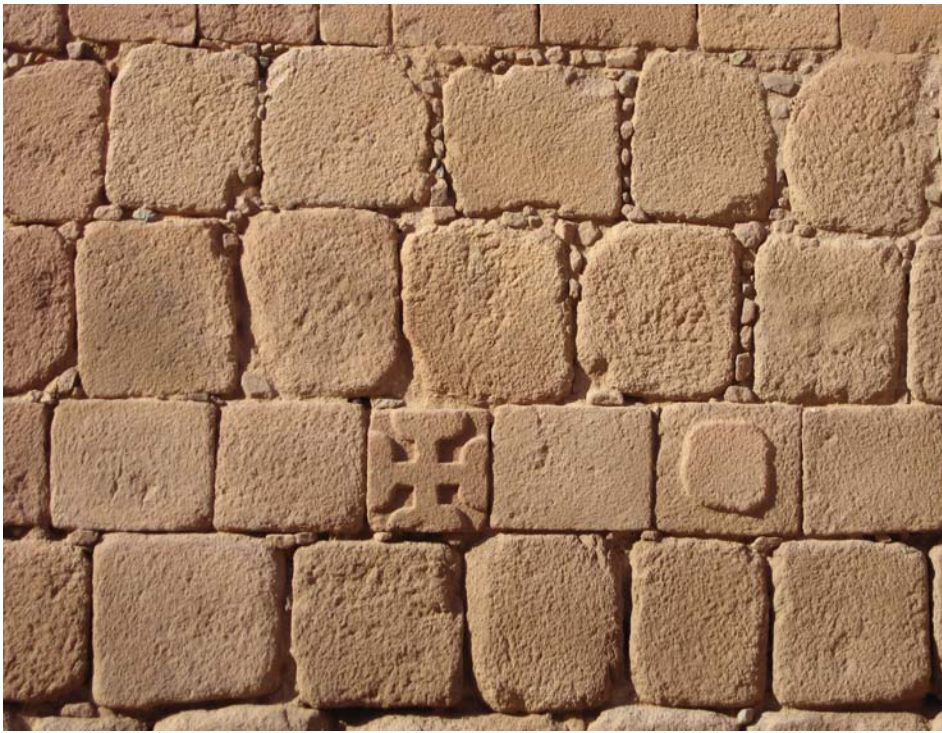

delmi Terület tengerparti határához, ahol a vízalatti világ hamar feledteti velünk az ideseregglő turisták látványát. Sajnos az Egyiptomot ellepő turistaáradat már ide is eljutott. Ők nem tevegelnek, hanem északról, kerülőúton, terepjárókkal érkeznek. Ezek a turisták semmire nem vigyáznak, szemetel-

nek és letörlik a korallokat. Mindezt a helyi hatóságok tudtával és beleegyezésével...

Szent Katalin Védett Terület

A félsziget déli hegységeit magába foglaló hatalmas, mintegy 4350 km²-es területet azért nyilvánították védetté, hogy megóvják

az itt élő leopárdok utolsó képviselőit. A legtöbben éjszakai túrára indulnak, hogy megmásszák a második legmagasabb csúcsot, a 2285 méteres Mózes-hegyet. Az 1570 méter magasan épült, görög ortodox papok lakta Szent Katalin kolostorig mikrobusszal jutnak el, majd az itt állomásozó tevékkel, vagy gyalogosan folytatják útjukat. A turisták és zarándokok serege inkább a szerzetesek által a rózsaszín gránitsziklába vájt 3750 lépcső megmászása mellett dönt, hogy elérje a hegy tetején lévő kis kápolnát, ahol a legenda szerint Mózes átvette az Úrtól a szent törvénytáblákat. A hajnali napfelkelte pazar, jó időben látni Vörös-tengert és a Negev-sivatagot, illetve a 2637 méteres Szent Katalin-csúcsot, melynek meghódításához több idő és Kairóban beszerzett engedélyek szükségesek. Tény, hogy a turistáktól

A beduinok

A Sínai-félszigeten mintegy 17000 állattenyésztő beduin él. A 14 törzs zöme Jemen, illetve Szaúd-Arábia lovas törzseinek leszármazottja. A jaba-liya törzs tagjai úgy tartják, hogy annak a 200 katonának a leszármazottai, akiket a hatodik században Justinianus bizánci császár küldött a Szent Katalin kolostor védelmére.

A beduinok házaikat kecskeszőrből készült sátorlapokkal borítják. Szinte folyamatosan vándorolnak, halásznak, tevét és kecskéket terelgetnek. Az egészséget tevők és kecskéik számában, illetve a feleségeiken lógó ezüstök súlyában mérik. A lányok 12 éves korukig színes ruhákban járnak, ezt követően feketében. Főleg az idősebb asszonyok körében divat, hogy bőrből készült arcmaszkot hordanak, de a tetoválás minden nőnél elterjedt. Saját törvényeik és jogrendszerük van, mely szoros harmóniában áll a természettel, például tilos levágniuk élő fa vagy bokor ágait. Az egyiptomi kormány az 1960-as évek óta próbálja bevonni a beduinokat a központi államigazgatás alá: parabolaantennával ellátott, modern lakótelepi házakba költöztették őket, de sokan csak raktárként használják azokat, és továbbra sem adták fel nomád életmódjukat. Az 1980-as évek óta özönlő turisták is megváltoztatták az életüket, ma sokan a turistaiparban dolgoznak. A vízkeresés, a csillagok alapján való tájékozódás, a pontos nyomkövetés, a helyi növény- és állatvilág alapos ismerete olyan tudásanyag, amelyet vadőrként vagy túravezetőként tudnak kamatoztatni.

mentes Szent Katalin-csúcs környékén több az esély az itt élő szirtiborzok megpillantására.

Nabq Természetvédelmi Terület

A Sínai-félsziget folyómedrei, a vádik több száz éve alakultak ki, de még napjainkban is minden télen hatalmas áradások vannak errefelé. Az édesvizek táplálják a tengerparti mangroveerdők növény- és állatvilágát, mely a környéken egyedülálló, ezért alapították itt a Nabq Természetvédelmi Területet. A közelben halászsas lesi zsákmányát, a partmenti korallzátony sekély vizében pedig beduin asszonyok gyűjtik a védett óriáskagylók záróizmát. Nekik szabad, hiszen évezredek óta élnek békés harmóniában a természettel, és csak azt veszik el tőle, ami a mindennapi létfenntartásukhoz nélkülözhe-

Olin és Abdullah

Egyik korábbi látogatásom fénypontja a delfinekkal való úszkálás volt, melyet a világ számos pontján megtehet az utazó, ám ennek az állatnak a története egyedülálló.

Előző nap éppen a dahabi magyar bűvárbázison beszélgettünk, amikor befutott egy beduin, és süket-néma lévén, kézjelekkel mutogatta, hogy visszatért a delfin. Már sok legendát hallottunk arról, hogy az 1990-es évek elején a közeli Nuweiba halászfalu partjainál megjelent egy nőstény delfin, és összebarátkozott Abdullahhal, a fiatal beduinral, aki a víz alatt úszkálva remekül kommunikált a cettel. Az eseménynek híre ment a nagyvilágban, és a csendes kis halászfalu élete megváltozott. Forgatócsoportok és turisták jöttek a világ minden pontjáról, hogy lássák a csodát, azaz Olin. A szelíd delfinnek hamarosan borja született, de sajnos az állandó zaklatás miatt elapadt a teje, így a kicsi elpusztult. Az eset egy év múlva megismétlődött, és a delfin nem jött többet. Abdullah szomorú volt, Nuweiba ismét elcsendesült, és már csak a megkopott reklámok hirdették, hogy „Ússz a delfinnel!”.

Aligha csodálható hát, hogy most újra nagy lett az izgalom, főleg, mivel a delfin nem egyedül tért vissza, hanem egy majdnem felnőtt borjával. Furcsa állat a delfin: már két borja elpusztult az emberek miatt, s mégis idehozza a harmadikat, hogy megmutassa neki az embereket! Nem is kellett sokáig fürkészni a vizet, hogy megpillantsuk a jól ismert hátúszókat. Szerencsére a turisták még nem tudtak a delfinről, csak a mi kis csoportunk. Abdullah felkapott egy tintahalat, és már rohant a vízbe. Egy perc múlva már vele úsztam én is, így láttam és hallottam, ahogy különböző hangokon hívja a delfint. Egyre közelebről hallatszott a jól ismert delfinének a víz alatt. Több mint két órát játszottunk a csodálatos vízi emlősökkel.

Dahabban persze senki nem hiszi el, hogy úszkáltunk a delfinnel, de ez minket nem érdekel. A delfineket azóta sem látták.

tetlen. A háttérben az 1940-es években zátonyra futott Maria Schroeder hajó roncsa nyúlik ki a sekély vízből. Előtte lagúna, benne murénák, hatalmas sügérek, a mangrovében sétálva vízmadarak, a bokáig érő vízben kis murénák és tengeri csillagok. Csodálatos világ ez, melyet csak elszánt utazók és érdeklődő természetbúvárok keresnek fel.

Taba Védett Terület

Népszerű időtöltés a canyoning, így mi is felfedezzük a Sínai-félsziget kanyonoktól szabdaltságot belső területeit. A Színes-kanyonban ereszkedjünk le a szurdok aljára, és induljunk el balra! A kanyon szélvédett, merdek fala mentén tüskés bozótok nőnek, remek búvóhelyet kínálva a tüskésfarkú gyíkoknak és számos kígyófajnak. A színes homokkövek alakzatai között érünk Ain Khodra oázisba, ahol az éjszakát is tölthetjük. Másnap a közeli Fehér-kanyonban túrázhatunk, vagy a környék aknamentes részein kutathatunk sivatagi élőlények után. A gazellák vagy leopárdok megpillantásának esélye elég csekély, de a táj látványa önmagában megéri a túrát.

Írta és fényképezte: Buzás Balázs

*A szerző a Baraka Utazási Iroda túravezetője
(www.baraka.hu)*